

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, declarat de avocatul Marian Suduc, în numele inculpatului

Pugacescu Ivan xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Orhei din 26.01.2017, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 525 unități convenționale;

2) sentința Judecătoriei Orhei din 20.03.2018, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.03.2019 – 28.05.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>25.06.2019 – 02.10.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.11.2019 – 15.09.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>19.11.2020 – 02.02.2021,</i>
	<i>05.04.2021 – 12.05.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 28 mai 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Pugacescu Ivan a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 960 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Pugacescu I., la 16.01.2019, aproximativ orele 09:00, fără a deține permis de conducere de categoria/subcategoria mijlocului de transport pe care îl conducea, fiind treaz, la volanul automobilului "Kia Rio", n/î XXXX, în care îl avea ca pasager pe bancheta din față pe Șeptelici Nicolae,

iar pe bancheta din spate pe Zaharia Ion, și deplasându-se pe traseul R-20 "Orhei-Rezina" în direcția mun. Orhei, a ajuns în regiunea km 17-816 m, manifestând imprudență în traficul rutier și încălcând prevederile pct. 45.1) al Regulamentului circulație rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 – "care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră", pct. 45. 2) care prevede că - "în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului"; pct. 42.4 al Regulamentului circulație rutiere, care prevede că - "intrarea pe banda extremă stânga destinată circulației în sens opus este interzisă", pct. 10.2 lit. a) al aceluiași regulament, potrivit căruia - „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și... permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, și prevederile art. 19 alin. (1) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 "Privind siguranța traficului rutier", care prevede că - dreptul de a conduce un autovehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria și/sau subcategoria lui", ignorând indicatorul „1.13.1 - curbă periculoasă”, nu a adaptat viteza de deplasare a vehiculului la starea psihofiziologică proprie, la dexteritatea în conducere, și situația rutieră, iar prin urmare a admis deraparea mijlocului de transport pe care îl conducea, rezultat ce a ieșit pe contrasens și a tamponat frontal cu partea din față, automobilul „Mercedes Sprinter”, n/î XXXX, care staționa pe acostament, la volanul căruia se afla Evtușenco Anatolie, și în care se aflau în calitate de pasageri Bivol Nina și Cimbir Grigore, pe cale de consecință cauzându-i părții vătămate Șeptelici Nicolae, potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 201925D0035 din 08.02.2019, vătămare corporală gravă, iar pasagerilor Bivol Nina și Cimbir Grigore, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. xxxx și respectiv nr. xxxx din 01.03.2019, vătămare corporală ușoară, inclusiv deteriorând considerabil automobilele "Kia Rio", n/î XXXX și "Mercedes Sprinter", n/î XXXX.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență, vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61-75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, antecedentele penale sunt stinse, la locul de trai se caracterizează pozitiv, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficierei de reducerea cu o

treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La fel, instanța a reținut că pentru data de 28.05.2019, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, inculpatul nu s-a prezentat și nu a informat motivele neprezenței sale, impunându-se necesitatea anunțării lui în căutare.

3. Avocatul Corneliu Pleșca a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dar cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an.

Apelantul a invocat că, pentru corectarea inculpatului, având în vedere concursul de circumstanțe atenuante stabilite, nu era rațional să se dispună executarea pedepsei aplicate, ci dimpotrivă era legal și întemeiat de a o suspenda condiționat în limita unui termen de probă, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, având în vedere că, inculpatul comis fapta din imprudență, este întreținătorul familie, se caracterizează pozitiv, a contribuit cu mijloace financiare la recuperarea prejudiciului material și moral părții vătămate, ar fi corectă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 1 un an.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Pugacescu Ivan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, **cu *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an***, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 1 an, conform prevederilor 90 Cod penal.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței instanței de apel, nu s-a prezentat din motive necunoscute, iar conform informației nr. S-5451 din 22.07.2019 a IP Rezina, în privința acestuia a fost pornit dosarul de căutare nr. 2019280079 din 12.07.2019.

Totodată, ținând cont de faptul că, inculpatul și-a recunoscut integral vina și s-a căit de cele comise, are o vârstă tânără, antecedentele penale sunt stinse, este caracterizat satisfăcător, partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral față, este echitabil de a-i aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 1 an, aceasta fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure realizarea scopului legii penale

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației, încălcare ce s-a soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății unei persoane, săvârșită de Pugacescu I., atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic, mai mult ca atât, prin folosirea directă a mijloacelor, ca izvor de pericol sporit, la

exploatarea cărora este obligatorie respectarea condiționată și strictă a regulilor stipulate în Regulamentul Circulației Rutiere.

Constatarea eronată de către instanța de apel, la adoptarea soluției, care reiese din personalitatea inculpatului, de circumstanțele comiterii infracțiunii, nu pot substitui acel fapt că inculpatul deja s-a aflat în conflict cu legea, or din materialele cauzei s-a desprins că Pugacescu I., în perioada anilor 2017-2018 a fost condamnat de 2 ori pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapt ce a denotat că inculpatul nu a demonstrat nici o urmă de remușcare, iar pedepsele stabilite sub formă de amendă nu și-au atins scopul principal și anume că sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ.

Mai mult, instanța de apel, desființând sentința în partea stabilirii pedepsei a admis și alte erori de drept, care impun casarea acestei soluții, or prima instanță ținând cont de modificările operate la Codul penal, prin Legea nr. 138 din 19.07.2018, just a dispus anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și sintagma cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport la perioada comiterii infracțiunii de 16.01.2019, a fost susținută cu cuvintele anularea dreptului, situație care rămâne a fi valabilă la examinarea cauzei în instanța de apel.

Totodată, instanța absolut eronat a stabilit executarea pedepsei închisorii să fie dispusă în penitenciar de tip semiînchis, or infracțiunea săvârșită de inculpat este una din imprudență și respectiv potrivit prevederilor art. 72 alin. (2) Cod penal, pentru astfel de categorii de infracțiuni, executarea pedepsei s-a dispus în penitenciar de tip deschis.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 septembrie 2020, recursul a fost admis, casată decizia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de recurs a statuat că fapta infracțională prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și-a fost săvârșită la 16.01.2019.

Prin Legea nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.,2018, au fost operate modificări în sancțiunea alin. (3), art. 264 Cod penal, și textul „*cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani*” a fost substituit prin „*cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”.

Astfel, instanța de apel a dispus eronat aplicarea pedepsei complementare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Mai mult, la stabilirea tipului penitenciarului instanța de apel eronat a indicat în dispozitivul deciziei „*de tip semiînchis*”.

Ori, potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență execută pedeapsa în penitenciare de tip deschis.

Pe lângă aceasta, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de apel trebuie să dea o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real

termenul pedepsei stabilite, or, suspendarea executării pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz, deși instanța de apel a reținut că inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Orhei din 26.01.2017 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 525 de unități convenționale și prin sentința Judecătorei Orhei din 20.03.2018 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 800 de unități convenționale, a trecut doar în revistă respectivele circumstanțe, dar fără a ține cont de aceste aspecte care caracterizează persoana inculpatului la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, neglijând în acest mod cerințele alin. (1) art. 90 Cod penal, examinând superficial aceste aspecte esențiale a individualizării modului de executare a pedepsei cu închisoare.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, apelul a fost admis din alte motive, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Pugacescu Ivan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Circumstanțe ce atenuază vina inculpatului, conform art. 76 Cod penal, sunt căința sinceră, recuperarea prejudiciului cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii, conlucrarea cu organul de urmărire penală.

Instanța de fond, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, just a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii grave, prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedura penală, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare.

Instanța de fond corect și-a argumentat riguros soluția și a motivat că dispunerea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Astfel, este neîntemeiat argumentul apărării că instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, neluând în considerație că corectarea ultimului poate avea loc și fără privarea de libertate, fiind posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Ori, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de

apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infracțorului la faza de urmărire penală și de judecare a cauzei, atitudinea față de infracțiunea comisă. Conform textului alin.(1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în sentință. În acest context, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la măsură de individualizare a executării pedepsei.

Instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de gravitatea acesteia, de circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice, prin sentința Judecătorei Orhei din 26.01.2017 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 525 de unități convenționale și prin sentința Judecătorei Orhei din 20.03.2018 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 800 de unități convenționale, ca atât inculpatul nu deținea dreptul de a conduce mijloace de transport, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

Ori, severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională, gravitatea faptei comise, care dovedesc perseverența infracțională ridicată întru atingerea scopului urmărit.

Totodată, aspectele care țin de aprecierea concretă a pericolului social al faptelor comise de inculpat, trebuie avute în vedere în procesul individualizării pedepsei, prin stabilirea unei pedepse prin analiza corelativă cu aspectele care țin de comportamentul și atitudinea lor față de cele comise.

Solicitarea privind aplicarea unei pedepse mai blânde – nonprivative de libertate, este neîntemeiată și irațională, dat fiind că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, acesta anterior a mai fost condamnat, ori, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Faptul că Pugacescu I. a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, nu constituie circumstanțe privind aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea fixată de prima instanță, deoarece aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului și grație cărora a beneficiat de reducerea pedepsei.

Prin urmare, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, și just a ajuns la soluția de numire inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.

În același timp, instanța de fond a omis să indice tipului penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare, iar potrivit art. 72 alin. (2) Cod

penal, persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență execută pedeapsa în penitenciare de tip deschis.

8. Avocatul Marian Suduc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a sentinței și deciziei menționate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că, reieșind din personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, a comis o infracțiune din imprudență, vârsta fragedă, este oficial căsătorit, având și un copil minor la întreținere, iar soția este însărcinată, că inculpatul a contribuit cu mijloace financiare la recuperarea integrală a prejudiciului material și moral părții vătămate, care de altfel îi este și rudă, iar în ședința de judecată a invocat că nu dorește să fie recunoscut în calitate de parte civilă deoarece nu are pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, reieșind din caracterul infracțiunii, care este una gravă, comisă din imprudență, precum și din limitele pedepsei cu închisoare stabilite în art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, astfel, pentru comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ar fi echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, care, potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, și având în vedere concursul de circumstanțe atenuante stabilite, este legal și întemeiat a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă.

Durata perioadei de probațiune îl va pune pe condamnat să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, prin urmare, reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și al celei generale va fi atins.

Totodată, condițiile de ispășire a pedepsei cu închisoarea în penitenciarele naționale nu corespund standardelor minimale, care ar asigura corectarea și reeducarea vinovatului, cu reintegrarea lui ulterioară în societate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

9. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și

prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că, în cazul în care inculpatul a comis infracțiunea din imprudență, a recunoscut vina,, a reparat prejudiciul cauzat, întreține un copil minor, dar a săvârșit o infracțiune gravă, pentru care legea prevede în exclusivitate închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, soldată cu cauzarea vătămării corporale grave unii persoane și vătămărilor ușoare altor două persoane, fără a deține permis de conducere de categoria mijlocului de transport pe care îl conducea, nefiind la prima abatere de la lege, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, fiind conformă și decizia instanței de recurs din 15.09.2020, indicațiile cărei, în virtutea prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare (*pct. 2., 6., 7. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate

instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 7., 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marian Suduc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în privința inculpatului Pugacescu Ivan xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată la 04 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

